

[Boligministeren]

re i, udmøntes i flere tiltag. Der er med vedtagelsen af boligbyggeriloven i december indført en generel adgang til at overføre 10 pct. af kvoterne for det støttede byggeri til et følgende finansår, altså en udskydelse uden en nedskæring af kvoterne. Ved bevillingsvirksomheden til støttet boligbyggeri vil der i den kommende tid blive taget hensyn til eventuelle risici for overophedning i bygge- og anlægssektoren generelt eller regionalt. Udskydelserne vil blive søgt realiseret straks, når der inden for byggesektorens kapacitet er plads hertil. Dermed opnås mulighed for – på en meget fleksibel måde – at styre bygge- og anlægssektoren på en sådan måde, at eventuelle tendenser til flaskehalse undgås eller begrænses. Samtidig indebærer overførselsadgangen en mere hensigtsmæssig planlægning af tilsagnsgivningen for det støttede boligbyggeri.

Det fremgår af den vedtagne finanslov for 1986, at det er målet at udskyde planlagte statslige bygge- og anlægsarbejder i 1986 på i alt 0,5 mia kr. til 1987. Bygge- og anlægsinvesteringer inden for energi- og kommunikationsområdet for omkring 0,5 mia kr. udskydes, hvortil kommer virkningen af investeringsafgiften for kommuner og amter. Boligministeriet vil herudover søge at fremme sæsonudjævning i bygge- og anlægssektoren gennem en effektivisering af vinterbyggeriet og en undersøgelse af mulighederne for ændret tidsforløb for udbud og påbegyndelse af offentlige byggearbejder med henblik på en mere intensiv udnyttelse af sektorens nuværende kapacitet ved en større grad af sæsonudjævning.

Regeringen vil i den nærmeste tid følge udviklingen i bygge- og anlægssektoren meget tæt og som nævnt fremkomme med udmelding herom til statslige styrelser, amtskommuner m.v. med henblik på, at der ikke herfra udgår pris- og lønstigninger, som kan lægge hindringer for den positive udvikling, dansk økonomi er inde i.

Hovedsigtet i den politik, der af regeringen er tilrettelagt over for aktiviteten i bygge- og anlægssektoren, er således at sikre en jævn og stabil udvikling på et aktivitetsniveau, der på den ene side er i overensstemmelse med sektorens nuværende kapacitet og på den anden side ligger på niveau med det langsigtede behov for sektorens produktion.

III. Nogle centrale boligpolitiske problemstillinger.**Ældreboligpolitikken.**

10. Det har længe været kendt, at der bliver flere og flere ældre i det danske samfund, og at mange af disse ældre bor under – i forhold til de ældres behov – utilfredsstillende forhold.

Regeringen vil derfor i den nærmeste fremtid fremsætte et lovforslag med virkning fra 1. januar 1987 om ældreboliger for at stimulere nybyggeri samt ombygning i den eksisterende boligmasse af boliger, der i højere grad imødekommer de ældres boligbehov.

Hovedelementerne i forslaget til ny ældreboliglov er, at der indføres et enkelt ældreboligbegreb i stedet for de nu kendte 4 kategorier af ældreboliger (plejehjem, beskyttede boliger, kommunale pensionistboliger og lette kollektivboliger). Kommunerne skal have anvisningsretten til de nye ældreboliger, uanset om disse opføres af almennyttige selskaber, selvejende institutioner og private eller af kommunerne selv.

Opførelsen af nye ældreboliger skal finansieres ved indeksslån, som kommuner, almennyttige selskaber, selvejende institutioner og private frit kan optage til formålet. Dette indebærer, at der vil blive automatisk låneadgang til ældreboliger, der finansieres efter lovens regler.

En ældrebolig er herefter en selvstændig bolig, hvis etablering (ved nybyggeri eller ombygning af bestående ejendomme) er finansieret helt eller delvis igennem lovforslagets bestemmelser.

Det skal pålægges kommunerne at medfinansiere udgifterne.

Kommunerne har lagt stor vægt på at undgå en kvotafastsættelse. Ved at vælge en kommunal medfinansiering opnås – på en mindre stram måde end gennem et kvotafastsættelsessystem – at der på samme tid sikres inddraget samfundsøkonomiske hensyn, og at kommunerne stilles mere frit i deres dispositioner med henblik på at imødekomme de lokale behov.

Dette er helt i tråd med de decentraliseringsbestræbelser, der præger regeringens politik. Således gennemføres som bekendt også ændringer på bistandslovsområdet fra 1. januar 1987. Ændringerne medfører større